

SÃO PAULO

COMERCIALE SR. INDUSTRIAL SEUS IMPRESSOS ESTÃO PARA ACABAR? TELEFONE PARA 52-3287 E PEÇA ORÇAMENTO SEM COMPROMISSO Grafica JSBRA Ltda. RUA CORREA DOS SANTOS 28 (BOM RETIRO) SÃO PAULO

Dr. Abram S. Huberman CLINICA MEDICA - CIRURGIA GERAL CONS.: PRATES, 39 - AP 33 - Das 15 às 19 horas TEL.: 36-3955 RESIDENCIA: AFONSO PENA, 364 - AP 33 Telephone: 33-6207

DR. DAVID ERLICH CLINICA DE TUMORES QUIMIOTERAPIA ANTI-TUMORAL Consultório: Rua Sabará, 550 - Tel.: 51-8249 MARCAR HORA

DR. DAVID MICHALEWICZ Médico do Departamento de Cirurgia do Hospital das Clínicas CLÍNICA E CIRURGIA GERAL Consultas das 13 horas em diante (ATENDE-SE CHAMADAS NOTURNAS) Consultório: Rua Prates, 39, 1.º and. - Fone: 34-6587 Resid.: R. Newton Prado, 136, apart. 56. Tel.: 51-2516

Dr. Israel Fetbrot Advocacia Civil e Comercial Assistentes: Drs. Rosa Green, Antonio Eurides Nicoli e Motomu Ohara Família - Inventários - Desquites - Constituição de S. A. - Falências e Concoordatas - Estrangeiros - Retificação de Nomes - Importação e Alfândega - Assistência Jurídica à Empresas e Firms - Direito Imobiliário - Recibos - Sinais e Incorporações. Praça João Mendes, 52 - 8.º - Conj. 801 TELEFONES: 35-2217 - 34-0619

Dr. Israel Nussenzevig CONSULTORIO: Rua Antonio de Gódel, 20 - 8.º and. Sala 82. - Tel. 36-8345 - Das 14 às 18 hs. RESIDENCIA: Rua Gulanches, 1406 - ap. 401 Tel. 53-7289

RIO DE JANEIRO FABRICA DE MÓVEIS FUNCIONAIS ELIAS ROITMAN Poltronas, mesas para televisão, rádio, telefone, etc. Mesinhas-estantes Bureaux para escritórios comerciais Conjuntos para gabinetes médicos e dentários ESTUDAMOS ORÇAMENTOS Rua Souza Barros, 524 e 534 - Loja - Eng. Novo Tel.: 29-2948 - Rio de Janeiro

Maurício Kosminsky CIRURGIÃO-DENTISTA Horário: 3.aa, 5.aa e sábados, das 9 às 20 hs. Telefone: 45-9941 Consultório: R. Marquês de Abrantes, 37, ap. 110 (Esq. com Paisandú)

ESCRITÓRIO DE ADVOCACIA JULIO GELBAUM ADVOGADO Despejos, Renovatórios, Inventários, Testamentos, Executivos, etc. - Falências, Concordatas, Soc. mercantis, etc. Escrituras e Incorporações. Dept.º Especializado de Administração de Imóveis RUA 7 DE SETEMBRO, 124, 9.º and. (sede própria) Tels.: 43-7466 e 43-7340 Rio de Janeiro

CURITIBA OUÇAM A Hora Cultural Israelita DA SOCIEDADE CULTURAL ISRAELITA-BRASILEIRA DO PARANÁ (Secib) Todas as sextas-feiras, às 20 horas, pela onda da Rádio Emissora Paranaense Ondas longas: em 1.210 kilociclos, faixa de 25 metros Ondas curtas: em 9.545 kilociclos, faixa de 31 metros

די פארנאנגענע פסח-מעג איז ישראל

פסח, אויף א נארוינע א רעגן. א רעגן איז פסח איז נישט קיין וועלטענע זאך, אבער דאך איז עס א סופרפוי. די לעצטע מעג האבן גארנישט אנגעזאגט אז עס קאן נאך רעגענען, ווייל מיר זיי נען שוין אריין טריטורע אין פרי-לינג. מ'איז שוין געווען אזוי ווארעם, אז אס האסט די א רעגן אינמיטן דערניצען. ערשט האט דא אויף די גאסן געהערשט אן אויסערנע-קעלעך מיט אומרו אויף די פני-גלאפן מיט אומרו אויף די פני-קער צום מארק און פונעם מא-קע, געשאכט די לעצטע איינ-קיפן, אויפן מארק איז געווען א געפילדער א געשרי, 'כולום, זינגן; אין אנדערע קינאס שטע-לט מען אייך צו פילמען ווי: 'די וועלט ביינאכט', 'נעכט פון אויסגעלאסן', 'קאפאזשע-טעס', 'די סודות פון סעקס', 'של פאפאנע' און נאך און נאך אזעלכע 'טופיוניקע' און 'דער-ציערע' פילמען מיט 'געוואג-טעס' און וואס ווייזן נאנד נאכטע און האלבנאכטע פרוי-ען פיסטאקעמעטע הייסע ליבע-סצענעס א.ד.ג.

פארשטענדלעך, אז דאס רופט ארויס מחשבות, אז אויב מען קאן געפינען א רעגולירונג וועגן דאס פראגע, אויב מען קאן זיך ארוברעוון און זיך איינפאר-טויט וועגן אז ענין, טאג פאר-וואס זאל מען אויך נישט קאנען געפינען אן ענלעכן וועג צו לייזן אנדערע פראגען ווי למשל דעם פישפאנג און כנרת, די דאזיקע פראגע מאטערס און באאמערן אים. צי איז כליו דער צוויי-טער דער שולד? ערשט טאקע וועגן דעם דער שעה פון נע-נעראל-שטאט, צבי צור, דער-קלעט אויף א צוואמענטערע פון הויכע אפיצערן, אז די אראבי-שע מינוט ווינען נאך טאקע נישט גייט אן אלגעמיינעם פארמעסט, אבער דער טאג-שטאנד איז פארבייגעגאנגען און קאן דויערן א חודש, א פאר-יאָר און אפשר מער... היתכן, פון וואנען נעמט ער אבעלע פונקטערע נכאות וועגן אן אומ-פארמיירלעכן פארמעסט, וואס קאן זיך דאך ענין מיט א קא-טאסטראפ? פארוואס נישט זי-כין וועגן, לייזונגען פון שטרייט-מיטן, אזוי זיי אין דעם פאל פון א שומרונים, ווייל אויב מ'איז מעגלעך אויף איין געביט, פארוואס זאל דאס זעלבע נישט

פארשטענדלעך, אז דאס רופט ארויס מחשבות, אז אויב מען קאן געפינען א רעגולירונג וועגן דאס פראגע, אויב מען קאן זיך ארוברעוון און זיך איינפאר-טויט וועגן אז ענין, טאג פאר-וואס זאל מען אויך נישט קאנען געפינען אן ענלעכן וועג צו לייזן אנדערע פראגען ווי למשל דעם פישפאנג און כנרת, די דאזיקע פראגע מאטערס און באאמערן אים. צי איז כליו דער צוויי-טער דער שולד? ערשט טאקע וועגן דעם דער שעה פון נע-נעראל-שטאט, צבי צור, דער-קלעט אויף א צוואמענטערע פון הויכע אפיצערן, אז די אראבי-שע מינוט ווינען נאך טאקע נישט גייט אן אלגעמיינעם פארמעסט, אבער דער טאג-שטאנד איז פארבייגעגאנגען און קאן דויערן א חודש, א פאר-יאָר און אפשר מער... היתכן, פון וואנען נעמט ער אבעלע פונקטערע נכאות וועגן אן אומ-פארמיירלעכן פארמעסט, וואס קאן זיך דאך ענין מיט א קא-טאסטראפ? פארוואס נישט זי-כין וועגן, לייזונגען פון שטרייט-מיטן, אזוי זיי אין דעם פאל פון א שומרונים, ווייל אויב מ'איז מעגלעך אויף איין געביט, פארוואס זאל דאס זעלבע נישט

פארוואס באשטראפט מען איז סאן פארבאנד פערקולאנט

דער פראצעס איבער פסקער לאנטוואלווישעקס, וואס איז מיט א צייט צוריק פארענקומען אין מאסקאו, אז די הארבע שטראף פאר צוויי אממערסאן העלפעלע פארברעכער זיינען מצד איינע פערזאנען און דער מצד רבינועל פארברעכער אויסגע-טייטשט געווארן, כדי צו פאר-שפרייטן פאלשע קלאנגען וועגן דער סאטמארער קרימינעלער געזעצגעבונג און משפט.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ריכטיקע עצה

צו זיך נ. ביאלוק איז אמאל געווען א זייער רייער מאן מיט א הויבן אויף אן ער איז געבליבן שטיין ביי דער טיר, האט אים ביאלוק א זאג געטאן: - וואס שטייט איר? נעמט א פאר שטולן און זעצט זיך אן.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

סטריפ-טוי, און, דער שטייער דאן

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

די ערשטע פון די נארוואס אונגערופענע אומשטענדן, איז באשטימט פון דער מחות פון דער סאטמארער געזעל-שאפט גאס, דער שטענדיקער וואקס פון דער פראדוקציע פון זאכן פון כרייטן געברויך, דאס פארפלאקטע פון דער אונג-ניאזיע פון סאטמארער פאר-און די פארשידנארטיקע פאר-און פון געזעלשאפטלעכער פאר-דיינג פון דער באפעלקערונג פון די פארענטער פון אונטער די פיס פון די ספעקולאנטן ווע-טען זייער באשעפטיגונג דעם רט, אזוי צו זאגן, 'קאמערציע' נעל אומזיניק', ניט צו צו דעם די וויקונג פון אלגעמיינע און ציאלע סיבות פון אראפזען די באנד - די כסדרדיקע העבע-רונג פונעם מאטעריעלן וואויל-זיין, קולטורעלן נינוא און בא-וואסטיניקייט פונעם פאלק, - וועט דאס דערקלערן דעם פאלק, וואס, למשל, איז דער גרעסטער פון די סאטמארער רעפובליקן און דער רוסלענדישער פער-דראציע - איז די צאל מענ-טשן וואס ווינען פארשפט גע-לען פאר ספעקולאציע, כליו פאר די לעצטע מינה יאר, פאר-קלענערט געווארן אויף מער ווי איין פיר מאס.

ליבער און קונסט

קולטור רעאקציע

אין פארזיך — לכבוד דעם
100סטן געבוירטאג פון
מאָריס ראָזענפעלד

פון שלום שטערן

דער דיכטער יעקב זאנשיין

פארזיך — דער קולטוראט
ביים פארבאנד פון די יודישע
פאָניק-אָרגאַניזאַציעס אין פאַר-
זיידע פון אַרומגעבונדענע און ליטע
ראַדיאָ-קונסטלערען אָונט. גע-
ווייכעט דעם 100סטן געבוירט-
טאָג פון דעם יודישן פּראָלעטאַר
רייזן דיכטער מאָריס ראָזענ-
פּעלד.

מיט אַן אויספירלעכן רעפּע-
ראַט וועגן דעם לעבן און שאַפן
פון מאָריס ראָזענפּעלד אין
אויסגעטראַטן 5. מילער, ער
האַט זיך באַווונדערט אָפּגעשטע-
לט אויף דעם יודישן פּראָלעטאַר
לידער און אויף זיינע סאַטיר-
שע שאַפונגען.

אַרטיסטן פון פאַרווער יודישן
טעאַטער-אַנסאַמבל האָבן רעזי-
טירט פון ראָזענפּעלדס לידער.
באַווונדערט האָט אויסגעזען
דער מיטגליד פון פּאַליק-באַר
י. פעליקס, וועלכער האָט פרעכ-
טיק געוואָנען דריי לידער פון
מאָריס ראָזענפּעלד.

טאָגבוך פון טערעזיע- שטאַטער געטאָ אין דענ- שער איבערזעצונג

אַפּפּענהאַנגען — דאָ איז דער-
שינע און דענישער איבערזע-
צונג דאָס בוך פון ראַלף אָפּני-
היים א. נ. "טאָגבוך פון טערע-
זיענשטאַטער געטאָ". דער מח-
בר שילדערט אין זיין בוך די
אויסבראָנונג פון די דענישע יודן
דורך די היטלערדיקע צום סוף
פונעם בוך איז אָנגעגעבן אַ רשי-
מה מיט די נעמען פון אָנגעזע-
ענע יודישע פּערזענלעכקייטן,
וועלכע זיינען אומגעקומען אין
טערעזיענשטאַט.

קולטור-כראַניק פון ישׂראל

30 לידער פון יודישן שטעטל
די עברית-טרופע "ראַזוינקעס
מיט מאַנלעך" וועט די טעג
אויספּרעסן מיט איר ערשטער
פרעמיערע. אין פּראָגראַם פון
דער טרופע זיינען אויך פאַרן
30 לידער פון יודישן שטעטל.
מוזיקאַלישע פּענסטיוואַל אין
עירבאָ

אין די פּסח-טעג איז אין קי-
בוץ עירבאָ פאַרגעקומען דער
פּראָדיציאָנעלער מוזיקאַלישער
פּענסטיוואַל אין וועלכן ס'האַבן
זיך באַטייליקט באַרימטע מוזי-
ק-קונסטלער. איין אָונט איז
געווען געוואוינעט דעם ישׂראל-
דיקן ליר און טאַנץ.

"כיוועל רעדו צו דיר מיט דער שפראך
פון פרישן קאָרן-ברויט,
פון פעלדער און טייכן.
כיוועל אַלע פייגל ברענגען צו דייך דאך.
כיוועל רעדו צו דיר דעם ליכט פון טאָג
און דורך די שאַרען פון דער נאַכט..."

אינס פון די שענסטע, ליר דער פאַרם און טראַדיציע פון
רויז-לויטערע לידער אין זיין באַלאַרישקייט. אַזאָ ליר געראַט
בוך, און אַ ספּק, דער ראַמאַנט נישט אָפּט, און ווען עס קלערט
טישער קרימינאַל ראַבאַן". עס אַרויס אין דער קונסטלערישער
אין לירויש, דורכגעוועבט מיט שליסות און עס אַ דערגרייכונג
רויז-איינזעלער איראָנע, און די פאַרן דיכטער און אַ צושטיינער
פּערזון זיינען מוזיקאַליש, אין זי דער דיכטונג.

"אויפן שלאַסבאַרג געלעבט האָט דער רויבער
רינאלדאָ רינאַלדיני —
אַ שוואַרצע מיד האָט זיין לעבן באַטריבט,
די צאַרטע קליינע בלאַנדינע
געווען איז אין אים שטערבלעך פאַרליבט.

אויפן שלאַסבאַרג געטויט האָט דעם רויבער
רינאלדאָ רינאַלדיני
די שוואַרצע מיד מיט אַ בלויען שטילעט.
געוויינט האָט די קליינע בלאַנדינע —
מיט רוט געפאַרבעט דאָס שניידווייס בעט.
אויפן שלאַסבאַרג דער גייסט פון רויבער
רינאלדאָ רינאַלדיני
נעמט דאָס לעבן זיך — צום צווייטן מאַל.
די צאַרטע קליינע בלאַנדינע
איז געווען — די מיד מיט די שוואַרצע האַר."

די מעלה פון יעקב זאנשיינס זיין לירויש ליר זיך געפרייט,
ליריק איז וואָס זי און געבענע געטרויערט און אויך אָנגעפילט
טשט מיט פּשוטות און דאָס עס מיט דער פּריורי פון ליר
פּשוטוויין האָט באַשאַפן יענע האַבן. ער איז אָפּט געוואָנען אַ
קלאַריקייט, וואָס אין איר שפּיר יאָזש און זיך געקאַנט ארויס-
גלט זיך דער גאַלדענער וואַסער-הויבן אַ צעלויטערטער, אין טרע-
הונט פון טייך. ער האָט אין זיך אַ געטרויערטער:

"איך האָב אויסגעטאַן פון מיינע גענדה דעם זאַק,
אויסגעוואָשן דעם קאַפּ פון אַש —
אַ לעבעדיקער נס
אין דער נאַכט —
איך וואָרט.
מיט דער טוב פון באַגינגען וועסטו קומען.
אין דעם אויסגעטריקענען ברונעם
איבער אונדזערע קעפּ
וועט אַ נייער קוואַל זיך צעברומען..."

דאָ איז געלעגן זיין טרייסט, דעם יונג-פאַרשטאַרבנעם הויך-
לעבט פאַר זיין צעווייטיקט
דעם: "דער נייער קוואַל וועט
זיך צעברומען". זיין ליריק איז
געקומען פון אייגענעם ווערטער-
קוואַל, פון אייגענער שטימונג
און פלאַמענדיקן געמיש, דאָס
אַלץ איז אונדז געבליבן פון אַט
דוער גרויסן חורבן.

פאַרנאַבן אין געריכטן זאכט איר, ער גיט אונדז איבער זיין
פון ווערטער: זיין פיון איז אָפּט, געפיל מיט דער דינקייט און
ער פאַרשלייערט זיך נישט און בילדלעכקייט פון דורכגעפילטע
נעפּל פון פאַרהוילן ווערן אין ווערטער:

"די נאַכט לאָזט מיר נישט שלאָפן,
איך בלוט, דורך מירן האַרץ
רעדערט אַ טויטדוואַגן,
דעם ים איך האָב פאַרטרייט דאָס פאַרברעךן,
געטויט דאָס ליד —
עס קאַן גיין און פאַרגעסן.
נאַר אַלץ איינעס עס וואַרט מיר איף דער קני צו דער ערד,
זי קרעכט — הינטער מיינע טרייסט."

און ער, פונקט ווי פיל אנדערע
רע דיכטער, זיינען די גאַנצן-
הערניקע מומנטים פון אונדזער
אומגליק. דאָך פילט ער, אַז נישט
ער און נישט די אנדערע האָבן
פאַר מיר נישט געוויינט טונט
מיט זייער וואָרט זיך דערגראַבן
צו דער גרויליקער טוף פון אונדז
זיין אַ שרייבן ווי פון אַ סופּר
דער בראַך און צו זיין ליר
וואָס אין ציטער-פּיון — אַ מל-
אכא הקודש — און ווען יענער
מאַז וועט פאַרקריצן אונדזער
חורבן אויפן פאַרמעט, וועט עס
גרויסע בור וועגן אומקום און
קאַפּ פון פּוילישן יידנטום?"
ער וואָרט און גלויבט, אַז אַ טיש-וואַהאַפּטיק זאָגט עס יעקב
מענטש מיט אַזאָ גרויסן טאַ-
זאַנשיין.

אַ מענטש וועט קומען,
וועט שרייבן אויף ווייסן פאַרמעט
מיט רוטן כתב,
קיין האַנט וועט עס נישט אָפּמעקן,
קיין האַק נישט אויסהאַקן.

אַ מענטש וועט קומען
אַזאָ ווי די, ווי איך, ווי ער —
מיט בלוט אין אַיג,
אַ האַמער — אַ פּריסט,
אַ מענטש וועט קומען,
וועט?"

ער איז געווען געבנענשט פאַר שורות האָט ער אונדז גע-
טאַ אַזאַ פאַעטישער שיינקייט קאַנט איבערגעבן די שטימונג
פון שטילער ליריק, אַז אין אַ און אים:

"אין לאַנד פון מיי געמיט
רייפן שוין אַבריקאַסן,
אין לאַנד פון מיי געמיט
אַלע גריבער שוין פאַרשאַטן
אין לאַנד פון מיי געמיט
איך גרוב וועט אייביק בלייבן אָפּן —
אין האַרצן."

אין די מערסטע לידער און בראַך און געווסט זיך צו טרייסט
ער פאַרנומען מיט זיך, עס איז פון און דער ליבע וואָס זי האָט
געווען זיך פּאַסלעגן אין דער אים ליכטיקער געמאַכט, דעם
ליריק, ער האָט געוויינט אויפן
טרויס פון די טעג:

אַ בריוועלע דער טאַכטער

פון ז. ווענדראָף (מאַסקווע)

פּאַנעטישידישער מוזיקער געווינט ערשטע פרעמיע אין אינטערנאַציאָנאַל נאַרן קאַנקורס

מאַסקווע — דער סאַוועטיש
יודישער מוזיקער וואַלאַדימיר
אַשקענאַזי 24 יאָר אַלט, און
דער בריטישער 15 יאָרעלער פּיאַ-
ניסט רושאַן אַגראָן האָבן דעם
7טן מאי געוואונען די ערשטע
פרעמיע אין דעם פּיאַניסטן-קאַנ-
קורס, וואָס איז אַ טייל פונעם
אינטערנאַציאָנאַלן טשאַקאווסקי-
פאַרמעסט.

צוויי צווייטע פרעמיעס זיינען
געוואונען געווארן דורך דער
19 יאָרעלער סוואַן סטאַר פון פּי-
לאַדעליפּע און דורך דעם פּיאַ-
ניסט אין טשעכעניסטאָן פון כינע
זע הענט נישט אַרטינפּאַלן.
אזאַ מאַן ווי בערעט דער קלעדי-
מער וועסטו זיינען געמאַלדן גע-
בן נישט קריגן... ער גייט
אויס נאָך דיינע טרייסט, אַז
ערלעכער זיין און אַ גוטער מאַן
זאל ער זיין... זאַלסט מיר
נישט זיין, ווי זאַלסטען בעמינס,
וואָס פלעגט פינגערלעך מיט
בראַזלעטן אין "בונעס-אירע".
און פאַרציע אַקלינגלין אַ רובל,
קום אַהיים... קעני וועט דורך
נעמען ווי די שטייסט און גיי-
סט... ערט וואַרטן אויף ריר
בוזן גרויען צאַפּ אַרזין... דרוין
"באַס" אַ רוח אין זיין טאַטן
אַרזין, שפּיי אַז אַ פּול פּנים...
הענט און פּיס דאַרף מען אים
צעברעכן און אָפּגערייסען אים
אנאַינעם... ער היט דרוין
שוואַכן גענוג, ווי עס ווינטשט
דריי דין האַכגעשעטע און פּיל-
געאַכטעטע מוסער.

מלכה קנוריק".
— געקאַנטשעט! מער שרייב
איך נישט... האָט בערן אַרטי-
זאַנט... נאָר דאָס אַרדעסל און
פּאַרטייל.
אין אַנשרייבנדיק מיט מאַטער-
האַל אַבזיב — פּראַנג סינאַטראַ
באַרימטער נאָרד-אַמעריקאַנער
זינגער און פּיל-אַרטיסט, אין
אַנגעקומען קיין ישׂראל אויפּצו-
טרעטן אין אַ סעריע פון זיבן
דערנענטערונג און פאַרשטער-
קונג צווישן דער יודישער און
אַראַבישער זינגט.

אַ ציטריק קול, ווי צו זיך אַלעין
גערעדט:
"ווייטער, מיין ליבע טאַכ-
טערקע, דאַרפסטו וויסן, אַז די
בוזט שוין אַ מירל נישט קיין
וויגינקע קיין עידהרע... און
איר, די אַרעמע מאַכעט דינע
קאַן דיר נאָנישט העלפן, ווי
צו מיינע יאָרן, ערשע קרוין
מינס, זיך זיך אום דייך באַ-
שערטן זיווג און האָב חתונה,
ווי גאָט האָט געבאַטן... אַ
בראַך צו דער קאַמען, וואָס קאַן
איר איינציק קינד צו דער חופּה
נישט פירן...
— אַכדמל! אַ בראַך-אַך צו'ר
מאַט-אַמען — האָט בעני אַרטי-
געוואָרפן.

נאָר זע, גאַלדעלע —
האַט מלכה ווייטער וויינענדיק
גערעדט, שאַקלענדיק מיטן קאַפּ,
ווי ביי אַ חתונה ליינענען — זע.
זאַלסט, הילחה, אין שלעכטע
הענט נישט אַרטינפּאַלן... דער
עיקר, ער זאַל זיין אַן ערלעכער
ייד און אַ גוטער מאַן".
בעני האָט שוין לאַנג נישט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
געהערט וואָס מלכה רעדט, מיט
פאַרלעגענע אויגן האָט ער גע-
קוקט אויף מלכה, ווי זי שטייט
פאַר אים, פלעגט ביסל בראַנגן,
און באַוועגט מיט די ליפּן, אין
די אויערן האָט אים געוואָשעט
אין אַלץ וויין סיכורן קאַפּ האָבן
זיך אים געפלאַנעט מלכהס
ווערטער צוזאַמען מיט אַלטע,
פאַרוואַלגעטע און אָפּגערייסען
געדאַנקען. אַט איז גאַלדעלע-
כיל, כחם טאַכטער, אַ מירל אַ ברע,
וואָס פלעגט זיך שטענדיק רייזן
אין לאַכן פון אים, "אַט אַט
ג

NITEROI

מיר באגריסן הארציק אונדזערע פריינט
הערצקע און שינדל גאלדנאדל
צו דער פארלאנג פון זייער זון משה מיט פאר-
טונע סאלען און ווינטשן זיי פיל נחת און פרייד.

מיר באגריסן אונדזערע פריינט משה און מלכה יאר-
ליכט צום אנווערסארי פון זייער טעכטער און ווינטשן זיי
צו דערלעבן פיל נחת פון איר.

פאלק דער אכערט ווירקלעכע פרייהייט

אינעם אפגענס כרויו מיטן אויבנדערמאנטן קאם אונטערנע-
שריבן פון 5 סאָוועטיש-יידישע וויסנשאפטלער און קולטור-טוער,
גערוקט אין „אונדזער שטימע“ פון 3טן מאי ה. י. אוי ארויס א
דאָרטיקלעכער טעות: אַנטשטאָט דעם אַר די יידישע באַפעלקערונג
אין סאָוועטנאַרביאָדן מאַכט אַויס 1.1 פּראָצענט פּון דער אַלגע-
מיינער באַפעלקערונג, אַוי אַרויס 11 פּראָצענט.

RIO DE JANEIRO

מזכה-אנטהילונג
גוטשע איינבערג און קינדער
לאַרן אַיין אַלע וויערע קרובים, פּריינט און לאַנדסלייט
ביזצויין די מזכה-אנטהילונג פון וויער אומפאַרנעמלעכען;
מאַן פאַסטער, שווער און וויער

צום ערשטן יאָרצייט און מצ-
כה-אנטהילונג אויפן כּכר פון
איר אומפאַרנעמלעכען מאַן, לר-
וער איינבערג, באַשטייערט ווך,
אין זיין ליכטיקן אַנדענק, זיין
פרוי גוטשע איינבערג פאַר די
פאַלגנדיקע אַנטשטיציעס:

- יידיש-בראַן, פּרוען-אַרגאַניזאַציע 500 קרוני
יידישער קולטור-פאַרבאַנד, אַיקוף 500 קרוני
שול און ניכאַזע „שלום עליכם“ 500 קרוני
ביבליאָטעק „שלום עליכם“ 500 קרוני
„אונדזער שטימע“ 500 קרוני
פאַרבאַנד פון פּוילישע יידן 500 קרוני
אַנטשטיט פאַר קולטור און דעריאַונג 500 קרוני
שול אַליעזר שטיינבאַרג 500 קרוני
שידלאָווער לאַנדמאַנסשאַפּט פּרוען-פאַרזיין און אַלטר-הייים 500 קרוני
קינדער-הייים 500 קרוני
יידישער הילפס-פאַרזיין און פאַליקליניק 500 קרוני
דעם באַטרעף אַפּעלנעמען אין דער דעאַקציע „אונדזער
שטימע“ אין ריאָ.

RIO DE JANEIRO

Dr. Szulim Majowka
Clinica Médica - Check-Up
2.a, 4.a e 6.as-feiras, das 17 horas em diante
Rua Senador Dantas, 7-A - Sobreloja
Tels.: 42-8689 e 32-9265 - Res.: 54-0669

Dr. Moacyr Schorr
Doenças de senhoras - Cirurgia - Parto sem dor
2.a, 4.a e 6.as das 17 horas em diante
Rua Senador Dantas, 7-A - Sobreloja
Telefone: 42-8689 - Residência: 34-0320

Dr. Marcus Schorr
Alergia (testes alérgicos) - Asma - Eczema, etc.
Diariamente das 15 horas em diante
Rua Senador Dantas, 7-A - Sobreloja
Telefone: 42-8689

Bureau Comercial de Samuel Zelazo
CONTADOR
Av. Branco Braga, 255 - 11.o and. s/ 1103-A
Fones: 22-7375 - 32-7244 e 32-7757
Trata de contratos - distratos - legalizações de
firmas e todos os serviços atinentes a repartições
públicas em geral
פירט דורך קאנטראַקטן, דיסטראַטן, לעגאַליזאַציעס פון פיר-
מיס און אַלע אַרבעטן וואָס געהערן צו רעגירונגס-אַנטשטאַלן

Moszek Niskier
MEDICO
Clinica médica-cirúrgica - Traumatologia
Terças, Quintas e Sábados, das 13.30 às 18.30 hs
Rua Evaristo da Veiga, 16 - 13.º - Grupo 1304
Tel.: 52-1568 - Res.: 48-7-89

Jayme Sivak
ECONOMISTA E CONTADOR
Avenida Rio Branco, 156, salas 1103/4
Tel.: 42-9767 - (Edifício Avenida Central)

Severino Rotenberg
CIRURGIO DENTISTA
Av. Rio Branco, 151 - 15.º and. S/ 1503
Tel.: 52-5053
As 3.as, 5.as e sábados - das 9 às 18 horas
Rua Lobo Junior, 1759 - apt 201
Penha Circular - 2.as, 4.as e 6.as

DRA. KARMA CHEK BITTER
Doenças de Senhoras - Esterilidade - Partos
CONSULTÓRIO: 3.as, 5.a e Sábados, das
14 às 16 horas
Rua Voluntários da Pátria, 283 - Ap. 203
TELEFONE: 46-4348 - RIO DE JANEIRO
Tel. Residência: 28-3939

ODILON NISKIER
ADVOCADO
Causas Cíveis, Comerciais e Imobiliárias
AVENIDA RIO BRANCO N.º 108 - S/612
TELS.: 52-4910 e 32-9751

שידלונצער לאַנדמאַנסשאַפּט, ריאָ

מיר באגריסן הארציק אונדזערע לאַנדסלייט און מיט-
גלידער
שרום און רייזל אייזמאַן
צום געבורט פון זייער אייניקל ראַקעל און ווינטשן זיי א
גרינגע דעריאַונג און פיל נחת.

מיר באגריסן הארציק אונדזערע פריינט און לאַנדסלייט
שרום און רייזל אייזמאַן
צום געבורט פון זייער פלימעניקל ראַ-
קעל און ווינטשן זיי פיל נחת און וועלט.

מיר באגריסן הארציק אונדזערע פריינט שילעם און
ברכה פלאם צום אנווערסארי פון זייער טאכטער רעזשי-
נאַ און ווינטשן זיי פיל נחת פון איר.

INDICADOR PROFISSIONAL

- Dr. David Rosenberg
LIVRE DOCENTE DE
CLINICA CIRURGICA
Rua Itapeva, 500 - 7.o andar
Conj. 7-A
Marcar hora pelo tel. 36-0577
Dr. Bernardo Kier
CLINICA DE ADULTOS E
CRIANÇAS
Ultra-Som, Ondas Curtas, Io-
nização, Ultra-Violeta, Infra-
Vermelho.
Cons.: Rua Anhala, 578 -
Telefone: 52-5246
Dr. Frima Grinspum
MEDICA DE CRIANÇAS
Do Hospital das Clínicas e da
Escola Israelita Brasileira
Scholem Alechem
Consultório:
Rua Ribeiro de Lima, 485 -
1.º andar - apto. 11
Residência:
Rua Três Rios, 200 - auto. 21
Telefone: residência - 35-9044
Dr. Luiz Tannenbaum
MOLESTIAS NERVOSAS
TRATAMENTO SEM
INTERNAÇÃO
Cons.: R. José Maria Lisboa,
149 - J. Paulista - Tel. 31-6836
Dr. Raphael Treiger
MEDICO OCULISTA
DA CLINICA DE OLHOS DO
HOSPITAL DAS CLINICAS
Completo aparelhamento
moderno
Rua Prates, 39 - 6.º andar
apto. 65 - Tel.: 37-5480
das 13 às 19 horas
Dr. Boris Grandisky
MOLESTIAS DO CORAÇÃO
ELETROCARDIOGRAMAS
Consultório: Rua Piaul, 350 -
Tel.: 52-0935
Dr. Jacob Kitover
MEDICO DO HOSPITAL DAS
CLINICAS
Cirurgia - Hemorroidas -
Doenças do Reto e Anus -
Varizes.
Cons.: Rua Ribeiro de Lima,
485 - Apto. 11 - Fone: 8-6673
- Horário: das 16 horas em
diante.

פארוואס באש-
טראפט מען
(סוף פון זייט 4)

אינגעארנט דורך דער פּעדעראַציע - רעדע פון
סענאַטאָר זשוסעלינג קוביטשעק

אינגעארנט דורך דער ריאָר
יידישער פּעדעראַציע אין מאַנ-
טאָה, דעם 30סטן אפריל, אין
טעאַטער „העברעיִא“, פאַרנעק-
מין אַ יזכר-אַונט נעווינעמען
דעם איינשטאַנד פון די וואַרשע
וויער געמאַהלדן.

דערנאָך האָט דר. זשוסעלינג
קוביטשעק געהאַלטן וויער אַ
פּאַרלעמענטאַרע רעדע, ברענגענדיק
פאַרלעמענט דעם יידישן פּאַ-
לק אין קאַמפּ קעגן נאַצי-פאַשי-
זעם, וועלכע האָט געוואָלט
נישט נאָר אויסהערן זיין וואָרט
זיין פּריינטשאַפּט צום יידישן
פּאַלק.

דערנאָך האָט דר. זשוסעלינג
קוביטשעק געהאַלטן וויער אַ
פּאַרלעמענטאַרע רעדע, ברענגענדיק
פאַרלעמענט דעם יידישן פּאַ-
לק אין קאַמפּ קעגן נאַצי-פאַשי-
זעם, וועלכע האָט געוואָלט
נישט נאָר אויסהערן זיין וואָרט
זיין פּריינטשאַפּט צום יידישן
פּאַלק.

און כאַטש עס איז געווען אַ
טרויער-אַקט און קיינער איז נישט
אַפּלאַדירט געוואָרן, דאָך האָט
דער עולם מיט שמורמישע
אַפּלאַוזן באַדאַנקט דעם רעדנער.
מיטן געזאַנג פון פאַרט-זאַנער
הימן איז געשלאָסן געוואָרן דער
טרויער אַקט געווינדעט די העל-
דן פון וואַרשעווער געטאַ.

SÃO PAULO

פּוילישער פאַרבאַנד סאַן פאַולאַ
רואַ דאַ גראַסאַ 376
באַגריסט האַרציק די חברים און פּריינט
יצחק און סאַראַ גאַנבאַרג

צום אַרײַנטרײט פון וויער ליבן זון ישראָל אין פּאַקולטעט
פון אינוועניעריע, ווינטשנדיק זיי צו דערלעבן אין אים א
סך נחת.
די פאַרוואַלטונג (7219)

מיר באגריסן הארציק אונדזערע חברים יצחק און סאַ-
ראַ גאַנבאַרג צום אַרײַנטרײט פון וויער ליבן
זון ישראָל אין פּאַקולטעט פון אינוועניעריע, ווינטשנדיק פיל
גליק.

INDICADOR PROFISSIONAL

- Dr. Jayme Abovsky
CLINICA DE CRIANÇAS
34-4063 e 52-8266
Rua Itapeva, 500 - 3.o andar
(Trav. da Av. Paulista)
Telefone: 34-7802
Das 15 às 18 horas
Dr. Júlio Aizenstein
MEDICO
Cons.: R. Prates, 39 - 5.º and.
apto. 56 - Tel.: 37-7799
Res.: Rua Prates, 137, c. 7
Tel.: 37-977
Dr. José Abramowicz
CIRURGIO DENTISTA
Obturações sem dor -
Obturações a pincel
Consultório: R. GUARANI, 73
2.o and. - Apto. 23 - Tels.:
34-4063 e 52-8266
Dr. Mauricio Mathias
Aisenberg
CIRURGIO-DENTISTA
Alterações Dentárias e Gen-
givas - Prótese - Raios X
Alta Rotação
Rua da Graça, 215 - 2.º and.
conjunto 23

INDICADOR PROFISSIONAL

RIO DE JANEIRO
Dr. Moises Goldenberg
CIRURGIO-DENTISTA
RAIOS-X
Consultório: Av. 13 de Maio,
23, Edif. Darke, 13.º, e. 1837
Consultas diárias das 9 às 11
e das 14 às 17 hs. Tel.: 42-7649
Res.: Rua Domingos Ferrer,
104 - ap. 703 - Tel.: 87-0600

SÃO PAULO
Dr. Isaac Rapoport
CLINICA DE CRIANÇAS
Rua Itaquí, 138
Tel.: 9-9302 - São Paulo

ל"ענט און
פארשפרייט
אונדזער שטימע

SANTOS

- Benjamin Goldenberg
ADVOCADO
Rua São Francisco, 245 -
4.º andar - Conj. 42
Tels.: 2-8261 e 2-9530
Dr. Maurício Fang
ESPECIALISTAS EM
CRIANÇAS
Reconhecido pela Associação
Paulista de Medicina.
Cons.: Rua Amador Bueno, 38,
10.º andar - Conj. 106.
Telefone: 2-6623.
Res.: R. Almeida Morais, 18
Telefone: 2-3430
Dr. Moysés Zbarsky
CLINICA MEDICA
Cons.: Rua Vasconcelos Tava-
res, 31 - 2.º and. - Cj. 202.
Telefone: 2-6955.
Res.: Avenida Ana Costa, 445,
Apart. 43 - Telefone: 4-2680.
Dr. Gedale Zuquim
ORTOPEDIA - TRAUMATO-
LOGIA - REUMATOLOGIA
Cons.: R. São Francisco, 245,
Conj. 23.
Res.: Rua Espírito Santo, 55,
Apart. 47.
Bernardo Roitman
ENGENHEIRO CIVIL
PROJETOS - FISCALIZAÇÃO
Res.: Av. Bernardino de
Campos N.º 658 - Apt. 13-C
Telefones: 4-1244 - 4-1122

A última fôlha

O. HENRI — Tradução de Doba Satovschi

O Henri é o pseudônimo de William Sidney Porter, nascido a 11 de setembro de 1862 em Grinsbow, Carolina do Norte.

Perdendo sua mãe aos 3 anos de idade, vitimada pela tuberculose, O. Henri foi criado por uma tia, professora, graças à qual ele cresceu muito espiritualmente.

De natureza, pálido e fraco, O. Henri passou alguns anos numa fazenda no Texas, onde, ao mesmo tempo em que procurava melhorar seu estado de saúde, preparava-se para ser "cow-boy".

Porter viveu também durante certo tempo na América Central, e daí as expressões espanholas de muitos de seus contos.

O talento de O. Henri como contista, alcançou o auge já nos últimos anos de sua vida, ao transferir sua residência para N. Iorque. Em suas criações, O. Henri dedicou um lugar de destaque aos pobres e humildes, e sua obra tem um profundo sentido social.

O. Henri faleceu jovem, aos 48 anos de idade.

Em novembro, um visitante importante e invisível, com o nome científico de "Pneumonia", tomou conta da cidade, e com seus dedos de gelo passou a derrubar uma pessoa aqui outra ali.

Entretanto, pelas ruas miseráveis dos bairros pobres, a doença grassava livremente e fazia vítimas às centenas.

Por entre as vielas tortuosas do núcleo de artistas, a peste também tinha livre acesso.

Jane, a quem a doença atacou, estava deitada imóvel, em seu leito laqueado, e através da vidraça, olhava para a parede vermelha da vizinha casa de tijolos.

Numa manhã, o atarefado médico fez um sinal, movendo suas grossas sombrancelhas, à Suze, amiga da doente, para que a acompanhasse até o corredor.

Suas possibilidades de cura são, digamos uma contra dez, disse o doutor, abatendo o seu termômetro enquanto falava. O importante, é querer viver, sua amiga, no entanto, parece convicta que para seu caso não há mais remédio. O seu marasmo vence toda a farmacopeia. Diga-me, não terá sua amiga algum desejo oculto? — perguntou ele por fim.

— Ela sempre sonhou em pintar algum dia paisagens de Nápoles.

— Pintar? Não é a isso que me refiro. Ela não tem algum namorado?

— Não, doutor. Não tem namorado algum — respondeu Suze.

— Bem, eu empreguei todos os meios que a medicina pôe a meu alcance — disse o médico. Mas quando o doente começa a contar os acompanhantes do enterro eu diminuo 50 por cento das possibilidades de sobrevivência. Se a senhora conseguir influenciar sua amiga para interessar-se por exemplo, sobre a moda da próxima estação, teremos, aumentado sua chance de viver para uma contra cinco.

Após a saída do médico, as lágrimas de Suze enxarraram o seu lenço. Mas ao regressar ao quarto, ela fingia uma animação que estava longe de sentir, assoviando alegremente.

Jane estava deitada em silêncio. Suas cobertas se moviam imperceptivelmente.

Suze parou de assoviar, pensando que a doente dormia. Ela preparou seus apetrechos e começou a trabalhar numa ilustração para um conto de um jovem literato. Pintava a nanquim, a

silhueta de um personagem com um monoculo, e vestido em apertados calções. Percibendo um movimento da doente, Suze acorreu sem demora.

Os olhos de Jane estavam abertos. Olhavam fixamente pela janela. Movendo lentamente os lábios, Jane balbuciava: "doze", pouco mais tarde — "onze", depois — "dez", "nove". E "oito", "sete", quase juntos.

Suze olhava: o que estará ela contando pela vidraça somente se vislumbrava uma parede vermelha e um pequeno arbusto, em cujos galhos finos restavam apenas algumas folhinhas amareladas.

— O que é, querida? — perguntou Suze.

A ÚLTIMA FOLHA

— "Seis" — murmurou a doente. Agora elas caem rapidamente. Há 3 dias, apenas, havia mais de uma centena; a cabeça me doia no esforço de contá-las. Agora é mais fácil. Mais uma acaba de cair. Restam cinco apenas.

— Cinco o que? — quis Suze saber — diga.

— Cinco folhas no arbusto. Quando cair a última folha, também eu me irei. Faz três dias que eu o pressenti. O médico não te avisou do meu próximo fim?

— Nunca ouvi tolice igual, respondeu Suze zangada. Que relação pode haver entre as folhas murchas e a tua cura? Não gostavas tanto desse arbusto? Não sejas boba Jane. O médico me disse que tuas possibilidades em recuperar a saúde, são, deixe-me lembrar textualmente, uma contra dez. É melhor tomares um pouco de canja, um pouco de leite, e deixa tua Suze voltar ao trabalho. Ela poderá então vender o seu desenho e comprar vinho do Porto para sua filhinha doente, e carne de porco para si própria, para esta grande gulosa — rogou Suze.

— Não precisas mais de vinho, respondeu Jane debilmente. Mais uma acaba de cair. Não quero leite. Restam apenas quatro. Quero ver cair a última folha antes que escureça. Então eu também me irei.

— Jane, querida, prometo-me que não olharás pela janela, até que eu tenha terminado — pediu Suze, debruçando-se sobre sua amiga doente. Necessito da clareza para trabalhar, senão eu abaixaria a cortina.

(Continúa)

Cronica Teatral

Evoluir ou Perecer «UM BONDE CHAMADO DESEJO» (De Tennessee Williams) NO TEATRO OFICINA

O sentido da vida, de entremeio com sexo, brutalidade e nostalgia sulista

A escolha, pelo grupo oficina, da peça de TENNESSEE WILLIAMS, é naturalmente discutível; mas, como o teatro é uma arte que depende de fatores não apenas estéticos, pode-se compreender a opção feita a favor de "Um Bonde Chamado Desejo". De qualquer forma deve-se dizer desde logo, que se trata de um dos melhores trabalhos de T. W., e o espetáculo é igualmente lucido e de nível.

A interpretação clássica da peça, tantas e em tantos lugares representada, é usualmente pacífica: Blanche Du Bois, seria uma neurótica, ninfomana, mitomânica, mentirosa e incapaz de adaptar-se à realidade; um rebento da aristocracia rural sulista norte-americana, enquanto Stanley Kowalski é o rude e rotineiro operário. As divergências neste plano de interpretação, são apenas de tonalidade: alguns críticos sublinham especialmente o caráter erótico de Blanche, outros preferem acentuar o seu temperamento poético e irrealista.

Augusto Boal, preferiu procurar e ressaltar uma linha diferente, respeitado, naturalmente o texto, e este, efetivamente dava alguma oportunidade, porque se trata de personagens os mais diversos e de uma trama bem urdida. Boal, teve como mira principal, projetar com toda luminosidade a base social decadente que condicionou Blanche, e o terreno mesquinho e prosado em que vegetam os kowalskis, apesar de pertencer a uma classe mais adiantada. Blanche, seria pois a representante da decadente aristocracia rural do sul dos E.E.U.U. que desde a abolição da escravatura não têm feito outra coisa do que contar os mortos e hipotecar propriedades, beber whiskey e entregar-se a paixões eróticas. Stanley ao contrário, já é o proletariado americano, mas, ainda assim, caracterizado por um horizonte intelectual estreitíssimo que se limita de um lado, com os prazeres da cama e de outro, a assistir filmes aos domingos e à mesa beber coca-cola. O confronto entre estes dois grupos sociais, evidentemente diversos e obviamente contrários, leva obrigatoriamente ao choque. Para tanto, Augusto Boal tomou todas as providências de direção: chegou mesmo a modificar as indicações finais de Tennessee Williams. Boal desta forma, destacou bem o pandrama em que nasceram Blanche e Kowalski, e projeta assim nova luz sobre o sentido de "Um Bonde Chamado Desejo" — a causa da insatisfação permanente, do desajustamento amoroso e finalmente, da loucura da Blanche Du Bois. Mas, a análise foi meramente expositiva, sem definir, artisticamente, a conclusão. E isto, porque não tirou a lição do choque de Blanche com Kowalski. Ineficiência da direção ou absoluta impropriedade do texto?; parece-nos que a resposta está mais em Williams.

Ao nosso ver, "Um Bonde Chamado Desejo" é a apresentação do tema da sobrevivência humana, não no sentido metafísico, mas, tão simplesmente, físico, social; aliás, Williams, já o repetiu com bastante desenvoltura em "De Repente No Último Verão".

Em "Um Bonde Chamado Desejo" a mensagem volta à tona na forma seguinte: Blanche nos aparece como uma mulher que dominava línguas, gostava de poesia, adorava o ócio, brilhava nos salões, tinha relação com milionários; enfim, ela representa, a sociedade sulista decadente, os próprios valores dessa sociedade. (Embora seus valores fossem, sob nosso ponto de vista, eminentemente negativos). Sua irmã Stela, porém, jamais conseguiu se entrosar completamente naquele meio social; não tinha gosto ou predileção para brilhar, ela fora de fato, quando criança, criada de Blanche (o que é explicitamente lembrado em cena). A sociedade feudal sulista, morre ou está morrendo; ela se desfêz pelo falecimento de seus antigos rebentos ou pela decomposição econômica da família e de suas propriedades; é preciso então encontrar nova forma de ocupação econômica e de expressão social, ideológica.

Stela, que não tinha afinidade e compromissos com a aristocracia sulista, transferiu-se facilmente para a classe operária, à cuja vida, embora rotineira e vazia, se adaptou. Mas, Blanche, não o conseguiu; a família morria; o dinheiro não se reproduzia, a propriedade era hipotecada, e Blanche não conseguia modificar seu modo de vida e suas idéias; ela fora orgulho e alegria de Belle Reve e não tinha pois, condições nem vontade para se submeter a um outro tipo de vida. Mas, a realidade não se adapta a Blanche; ela é como esfinge: ou se a decifra ou se é devorado; e daí os seus permanentes conflitos com o meio e com as pessoas; daí a sua insatisfação até o clímax final da loucura. De entremeio, há um casamento infeliz que, tratando-se de uma peça de T. W., só poderia ser com um homossexual; n'um modo de vida desses, o vício da bebida e a insatisfação com os homens são naturalmente obrigatórios; porém, há mesmo um momento em que Blanche já se quer adaptar a nova realidade, aceita mesmo casar-se com Mitch (um simples operário), mas, então já é tarde, impossível e impróprio — os padrões morais de ambos se confrontam e não se harmonizam. Excluída da aristocracia sulista, já em ruínas e não se adaptando na classe média ou operária, Blanche é levada à loucura, e nesta, somente nesta, poderá concretizar o seu sonho de grande dama, reviver os elegantes saraus de outrora, declarar seus poemas prediletos e brilhar, agora da forma com que nasceria e fora educada.

Repete-se assim mais uma vez o tema do sentido da vida: adapta-se ou perecer. Stela: se adapta e por isso vive sua existência de prazeres de cama e uma poltrona de cinema, aos domingos, com o seu escolhido Stanley; Blanche, a leitora de Poe, não o conseguiu, e por isso vai para um asilo de alienados.

Esta é a única explicação razoável para o texto de Williams. Optar pelo caráter sensual de Blanche é mesquinho e falso — Blanche não é uma depravada; insinuá-la uma personagem emocionalmente desequilibrada também é inverossímil para quem brilhara tanto em sua mocidade na refinada Belle Reve. Pode-se, é claro, resvalar para a brincadeira, dizer que "Um Bonde Chamado Desejo" é o drama da "luta pelo banheiro" e que a situação criada por Blanche, ao chegar à casa de sua irmã em New Orleans, é de uma típica sogra, como diria Mary McCarthy ("Partisan Review", março 1948), facilitando seu raciocínio pelo jogo de palavras que "mother-in-law" e "sister-in-law" facilitam. Contudo em termos sérios e de análise mais profunda, Blanche não é outra coisa do que o ser humano que não se adapta ao novo estilo de vida e por isso perece.

É evidente, porém, que Williams obscurece a mensagem — e voluntariamente, faz-o por razões ideológicas e o reveste com douradas roupagens estéticas. Ideologicamente, porque T. W. não tem a menor simpatia pelo operário americano; para ele não há um sucesso histórico de classes, na qual a mais nova, significa sempre, uma melhora em relação à anterior. Ademais, sua mentalidade está perdida de psicologismo doentio, de freudismo grosseiro e de preocupações sexuais apropriadas ao seu temperamento e à sua personalidade: não há peça de Williams sem que uma cama esteja no centro do cenário nem galeria de personagens sem um homossexual. Por isso o primeiro esposo de Blanche era invertido. Não tem, igualmente a menor justificação ser Blanche violentada por Stanley; muito ao contrário do que diz Kowalski não "tinham este encontro marcado desde que se conheceram".

E mais: todas as simpatias de Williams vão para o estilo de vida sulista, sua superficial cultura (simples erudição de fazer) seus modos refinados (graças ao trabalho escravo ou servil) e mesmo seu modo dissoluto de viver (no fundo, muito de seu agrado). A isto T. W. não tem o que opor; para ele, e talvez com alguma justiça, o operário americano não apresenta valores mais dignos, sua ideologia, de outra parte, não lhe permite um raciocínio nem o pragmático, e mais teórico. Por isso Williams não toma partido, não induz o espectador a uma opção, não lhe dita, embora artisticamente, normas de conduta. Ao contrário, embaraça e envieza a mensagem; bifurca as motivações e acrescenta doses inúteis de psicologismo e erotismo e por isso a mensagem resulta tão pálida e quase inteligível. Contudo, "Um Bonde Chamado Desejo" despojado destes marginalismos não gratuitos nem casuais em T. W. não é outra coisa do que a falta de desejo de Blanche Du Bois em aceitar um novo modo de vida, diferentes valores, enfim, uma nova sociedade.

Luiz Philippe 14-5-62

IFE

Canto a Cuba

Aos queridos cubanos: Paco Afonso, María Ofélia Díaz e María Vitória.

I

III

Os que vivemos a idade só dos desejos veementes — cégos às consequências — vivamos nas ilhas um refúgio para o amor.

Mas, se a consciência soprou o irreal e apagou a ingenuidade, ficaram os coqueiros elegantes como mulheres esbeltas de cabeleiras esvoaçantes; ficou a árvore da saudade de uma velha floresta de ilusões em meu peito inundado de paixões.

Ficou a ilha das brisas cantando nas palmeiras, ficou o abraço das ondas acariciando as praias, e, mais que tudo, ficou o desejo de sentir uma ilha com frutos e amores, livros e flores.

II

Na ilha onde a América reabriu suas portas, onde se mesclam todos os sangues, onde os fremitos das buscas e dos anseios [germinam o novo, cresce um canto de bravos homens num coral de vendavais e de raças; onde lateja o calor africano, onde ferve o impulso nativo e o sangue do europeu espesinhado, a América se redescobre em seus três corpos inesgotáveis e faz de Cuba o coração.

Cuba, amanheceste!

Brilhante, incandescente, amada e lapidada pelos cinco continentes: daqui por diante a América renasce.

Germinou na miséria e na riqueza, no látego, na bonança, no amor, na bonança, na serenidade, na revolta, e, em cada manhã mais jovem, mais tropical, mais decidida, mais impulsiva e mais fogosa.

E agora que Cuba, filha mais ultrajada, tornou-se a mais temida e a mais amada, agora, que os mares se incendiam contra os violadores agora, que os homens se convulsionam e fazem arder as terras de desejos de dar frutos, a ilha vai se tornando o almejado idílio e as Américas passam a fremitos nos braços de seus filhos.

Cuba, despertaste, e contigo a doçura e a esperança nos canaviais!

Valorizaste nas Américas os cafeais! Destê real utilidade aos algozoais! Tiraste os rios dos inócuos rumos!

Enriqueces os homens e os minerais!

Cuba! pulso impulsivo da América, voz continental, clara, alegre e consciente, éco recém-nascido das velhas raças, dos estranhados rancores afro-europeus-orientais-americanos, flor aborigene com pétalas de outros povos; raiz irremovível do Mundo Novo, realidade crescente e buscada boca centenária do desejo latino.

E, em Wall Street, antro da sordidez e do cinismo, é dada nova cotação ao café, ao cacáu, ao algodão e ao pen- [samento,

ao urânio, aos sentimentos, ao salitre, ao petróleo, ao cobre, à palavra, e ao sangue americano.

— Time is money! — Que corram mais dólares aos vendi- [lhões.

— Que se fechem logo as novas tran- [sações.

IV

Sierra Maestra, sopra da história comprimida, da avalanche incontida. Praia Giron, simples praia com elementos poéticos de outras [praias,

agora, razão vitoriosa com cantos solidários subindo dos [pampas,

se avolumando na amazonia beijada pelas vagas dos sangrentos confins africanos,

pátria transbordante de futuro, praia reavivando vulcões da liberdade, reanimando meu pobre peito ferido como se Praia Giron fosse Copacabana ou Olinda,

e as crianças mortas, meus filhos, e uma mulher desolada na areia, minha amada,

e um mãe mordendo os lábios, mãe minha, e os soldados, soldados-meninos, soldados-noivos, soldados-velhos, guerrilheiros, milicianos, todos meus irmãos americanos.

Por isso declaro que estou pronto, com tudo que tenho, com tudo que sou, com um fusil, com um livro, com um pão, com uma flor, pra servir-te, Cuba, abraçado de amor.

Sinto como o mundo ouve, as últimas palavras dos que morreram com o desejo no peito, com a esperança nos olhos, com a boca ardente com punhos valentes; últimas palavras, as mais convincentes e penetrantes, dum princípio fortalecido: mais explosivas que os megatons, mais ágeis que os foguetes, mais cortantes que as navalhas, polarizadoras das incontidas revo- [luções.

Última palavra, sequência duma jornada de amor, do socialismo, da pureza, últimas palavras que falam duma manhã com pão, duma tarde sem tristeza.

Últimas palavras, despertastes, retomadas por novas bocas, primaveris, tempestuosas, ribombar de humanas ondas, agigantando o canto de Outubro, nova aurora diluindo sombras nova aurora refrescando mundo.

Carlos Frydman

Pequim, Fevereiro de 1962

Recado a Certo Recem-Nascido

Não te preocupes, meu filho. Não te preocupes com a vida que terás pela frente. Acabas de nascer em um lar de ouro. Crescerás tranquilo, cercado de bobas e muito conforto. Muitos são os que não nascem com os seus privilégios e pontam a nascer como tu. Irás para bons colegios, frequentarás clubes agradáveis e passearás, farás viagens mil, tudo ao teu gosto. Não te preocupes muito com o estudo. Aprendas lá mais ou menos o suficiente e de resto, deixe que o dinheiro resolverá tudo. Esta é uma terra de desesperados onde sempre existem os compráveis. Os compráveis vender-se-ão e todos os obstáculos serão transpostos.

Quando estiveres maiorzinho, terás teu automóvel e comprarás desbragadamente pela Rua Augusta e adjacências deixando para trás, mais ruidoso do que nunca, os faróis vermelhos, que ao vê-lo passar ignorando-os completamente, há de se corar ainda mais. Não temas ninguém. Princi-

palmente guardas. Não deixes que um guarda te toque. Dá-lhe primeiro uns safanões e em seguida entregue-lhe um cartão aqui do papai.

Não permitas que alguém ria de ti. Usa lá os teus blusões berrantes, masca a tua gamuza e conserva a expressão do rosto altamente perturbada. Porém ao menor esboço de sarcasmo, mete o carro pela calçada e aperta o bruto contra a parede.

E quanto ao mais, filho, trata de viver. Faze tuas curras, toma tuas bolinhas e tuas ervas.

Não temas a vida porque a vida é tua. Nada há que o impeça de vivê-la. Nasceste, disse, num lar de ouro e farás tudo, tudo o que quiseres e desejares.

Só se as coisas mudarem. Só se a estrutura geral der uma viravolta. Daí então, meu filho, dá um jeito de te "arrancar" daqui, porque nessa altura, até eu estarei "entrançado em fria".

Luiz Philippe 14-5-62

Máquinas de Costura Industriais "SINGER"

Peça uma visita sem compromisso a um dos nossos representantes, pelos telefones: 52-4828 ou 52-4829, que será prontamente atendido, ou faça uma visita à nossa loja, sita à

Rua da Graça, 534 — Bom Retiro — São Paulo
A SINGER SEWING MACHINE CO.

PROBLEMAS DO ICUF NO BRASIL CIAM - Centro Israelita de Assistência ao Menor

Por CHAIE AIZENBERG (Rio de Janeiro)

Todo o mundo cultural progressista judaico, prepara-se para assinalar neste ano de maneira festiva e imponente a importante data historica cultural — 25 anos desde a fundação do IcuF, que se realizou no Primeiro Congresso Mundial de Cultura Judaica em Paris no ano de 1937. Também nós, aqui no Brasil, planejamos a assinalação festiva desta importante data, para

assim expressarmos nosso carinho e dedicação à cultura progressista judaica e aos seus líderes, como também para reforçar as nossas atividades locais.

No Brasil o IcuF foi fundado muitos anos mais tarde, em 1950. Mas isto não significa que não eramos ativos no setor de atividades culturais-sociais.

Já no início da década de 1930 encontramos aqui no Brasil um movimento cultural judaico organizado com uma série de instituições, especialmente no Rio. Nesta oportunidade, nós desejamos relembrar com carinho o Centro de Trabalho e Cultura "Moris Wintchevski", que com o seu labor pioneiro inscreveu um brilhante capítulo na história do nosso movimento progressista. Lembra-se ainda hoje os numerosos empreendimentos culturais-sociais daquela época. No Centro de Trabalho concentravam-se trabalhadores judeus e pessoas do povo, os quais trouxeram consigo das suas antigas pátrias as tradições, de atividades progressistas-sociais e de lutas. Posteriormente, quando o Centro de Trabalho foi fechado, a atuação teve continuidade na querida Biblioteca Popular "Scholem Aleichem" a qual é com justiça considerada como a mais importante de nossas instituições para a coletividade. Com suas amplas atividades em todos os setores de nossas realizações culturais, é a Biblioteca "Scholem Aleichem" conhecida também fora do território brasileiro. E porque também não lembrar o movimento "Brasor", que teve um papel importante em nossas atividades daquele tempo e que muito contribuiu para a popularização da ideia da colonização judaica em Biro Bician.

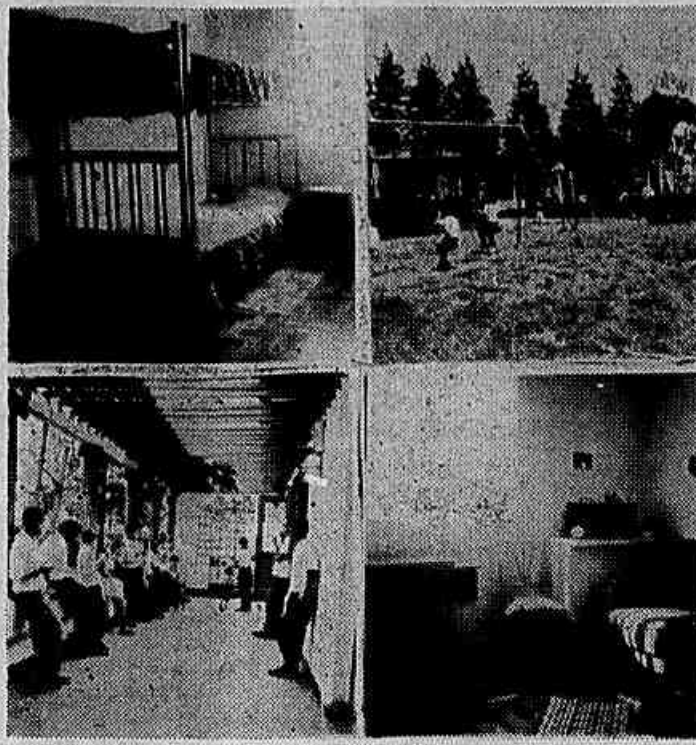
realizar-se qualquer trabalho. Se o nosso movimento não foi inteiramente liquidado, é necessário agradecer-lo a um pequeno grupo de abnegados companheiros, que com sacrifício tudo fizeram afim de manter a posição que ainda restava, a Biblioteca "Scholem Aleichem". Mesmo quando a tormenta amainou um pouco e o trabalho foi sendo retomado aos poucos, especialmente no tempo da guerra, quando iniciamos as grandes ações de auxílio aos exércitos aliados, ainda no Brasil vigorava a proibição de usar a língua idiche. Em tais condições era naturalmente impossível organizar-se um movimento icufista.

Sómente após a vitória das forças democráticas, tendo à frente a União Soviética contra o nazismo, quando começaram a soprar novos e livres ventos também aqui no Brasil o nosso trabalho pôde ser novamente reorganizado. Entre as múltiplas iniciativas que foram concretizadas naquela época, se incluí a organização dos comitês icufistas locais, mas cada comitê trabalhava para si separadamente. Porém, no mês de janeiro de 1950, realizou-se no Rio de Janeiro o Primeiro Congresso de Cultura Judaica, no qual foi fundada a União Cultural Israelita Brasileira, ICUF. Profundamente preocupados com o futuro da cultura popular judaica, com sua difusão entre as massas judaicas, o Congresso tomou posição pela defesa das posições da cultura progressista judaica, que conquistamos, e resolveu criar um órgão central que reunisse as nossas forças culturais criadoras. Um órgão para coordenar e estimular as atividades de nossas instituições progressistas judaicas, para zelar pelo ulterior crescimento e desenvolvimento do

nosso movimento cultural progressista judaico. Sem dúvida alguma, a fundação do ICUF foi um acontecimento cultural importante na vida da coletividade judaica no Brasil.

No decorrer de sua existência de 12 anos, muito fez o IcuF em prol do aprimoramento e prestígio da nossa cultura popular judaica, e também influuiu ativamente para a formação e construção de novos centros culturais. O IcuF infundiu nova coragem e fé em nosso futuro, e sempre desenvolveu o seu trabalho no espírito dos elevados ideais de humanismo, paz e amizade entre os povos. Em cooperação com as forças democráticas do país o IcuF deu a sua honrosa contribuição na luta contra o renascimento do fascismo e da reação. Com responsabilidade e muita obstinação combateu os que procuravam por todos os meios e modos introduzir a perturbação em nossas fileiras. E realizou um grande trabalho de esclarecimento entre as massas judaicas com relação aos mais vitais problemas do povo judeu.

Nós podemos estar contentes e orgulhosos, sinceramente, pelos grandes trabalhos e progressos alcançados. Porém estamos seriamente preocupados por causa do nosso futuro. Nosso movimento icufista não se desenvolveu em profundidade. Ao tempo em que multiplicamos a quantidade de instituições, construímos novos edifícios, palácios culturais, o número dos nossos ativistas não aumentou, e em certos setores até diminuiu, devido a diversos motivos. Como resultado disto, os nossos ativistas não estão em condições de atender satisfatoriamente a desenvolvida atividade cultural das nossas instituições, para mantermos e desenvolvermos as nossas posições. (Continúa)

Os leitores de NOSSA VOZ já estão ao par dos objetivos, atividades e realizações do CIAM — o meritório Centro Israelita de Assistência ao Menor. Hoje podemos oferecer-lhes este clichê, que retrata aspectos da escola localizada em Jaguaré, com suas excelentes acomodações servindo às crianças excepcionais.

RIO DE JANEIRO

Abertura dos Circulos de Leitura

Realizou-se no dia 29 p.p., no Rio de Janeiro, a abertura solene dos Circulos de Leitura para o ano de 1962. Este ato foi dedicado à memória do poeta Ziche Weinper. Com a presença de um grande número de senhoras, foi aberta a sessão, presidida pela Sra. Rivka Levovitch, que pediu para que se homenageasse de pé a memória do poeta popular e dirigente icufista. Ela lembrou o tempo em que Weinper esteve no Brasil, a maneira como ele deu mais vida e impulso ao nosso movimento. Para nós, mulheres progressistas — disse a Sra. Levovitch — a sua visita está ligada à formação dos Circulos de Leitura no Brasil. Ele implantou o amor à língua idiche, à tradição e continuidade judaicas. A presidência falou ainda sobre a atividade cultural da Associação Feminina Israelita Brasileira, relatando to-

das as atividades realizadas no ano de 1961, e fazendo um apelo final para que fossem ampliadas as atividades, conseguindo-se novas associações para os Circulos de Leitura. O orador da reunião, Sr. Issucher Lederman, falou aos presentes sobre o grande lirico, batalhador pela justiça social e militante do IcuF, poeta Ziche Weinper. Ele englobou todos os aspectos da vida e obra de Ziche Weinper, desde o tempo em que servia na Legião Judáica para a libertação da Palestina do jugo turco, inclusive quando se fixou nas "Areias de Judá", as quais ele tão belamente cantou, até o tempo em que Weinper era secretário-geral do IcuF em Nova York. Todos os acontecimentos na vida judaica espelham-se fielmente nos versos do poeta. Em nenhuma situação o poeta perdeu a confiança no futuro, sempre acreditou no advento de tempos melhores. Da parte artística participaram: A jovem Ida Kantor — com o poema "Nós juramos" de Ziche Weinper. Riva Berman — com as canções "Pombos brancos" e "Berl". Sara Tacsir, Dina Warant, Feigule Silberstein, Rosa Blostein e Tsile Gofman Halberg — com uma recitação coletiva.

A Voz dos Outros

MAX ALTMAN

DILEMA DE UM GOVERNO

O "Estado de São Paulo" e o "Globo" afligam que o Gabinete Ministerial está em contínuo desgaste e que a mensagem de Goulart, de 1.º de Maio, não encontrou eco nos meios parlamentares. Por sua vez, "Última Hora" insiste em afirmar que, tendo colocado a questão como ponto de honra, o Gabinete sairá vitorioso na disputa da tese da futura Constituinte. Este entrosamento de ideias é uma fiel amostra da profunda heterogeneidade do governo que nasceu, sabemos como, do apaziguamento, do "deixa disso". Eis aí o governo, às vésperas das eleições, prudente, ao extremo de não querer suscitar problemas à boca da urna, e incapaz, pelas divisões ideológicas, de um só passo a favor do povo, de combate eficaz à carestia, de combate à sonegação de gêneros, de limitação à remessa de lucros, de reforma agrária.

AS PRIMEIRAS PREVIAS

Nunca se deve dar muita atenção às prévias. Afinal, elas oscilam ao sabor de quem as manda executar. Mas aquelas publicadas no jornal "A Gazeta" devem merecer atenção. São publicadas num diário que está umbelicamente ligado ao governo do Estado — é uma fundação — e se rege ainda em gênero e escala pelo "maestro" renunciante, apesar da atual contradição. Os resultados apresentados dão vantagem para o sr. Adhemar de Barros no interior, no conjunto. Em algumas cidades, o primeiro posto é dividido com o sr. José Bonifácio. Em outras, o segundo lugar vacila entre JB e JQ. Isto nos leva a acreditar que JB somente se sustenta à custa de muita verba do Plano de Ação. Que o sr. JQ, apesar do profundo desgaste, ainda tem certa popularidade e que o sr. Adhemar continua a manter a fidelidade de uma larga parcela do eleitorado. Quanto aos restantes candidatos, não chegaram a empolgar a massa de votantes. Não dando foros de absoluta autenticidade aos dados coligidos, somos levados a avançar uma primeira conclusão: o candidato oficial, que representa, sem dúvida, os setores mais reacionários de São Paulo, poderá ser derrotado, e simultaneamente o sr. JQ, apoiado por outros setores da mesma plutocracia.

DANTAS NA POLÓNIA

O que não se pode deixar de aplaudir neste governo é a política externa aplicada pela Chancelaria brasileira, apesar dos "últimatums" das forças conservadoras, das moções de censura e dos sermões da "voz do pastor". Dantas foi à Polónia e lá, em resposta ao ministro do Exterior polonês, Adam Rapacki, e em retribuição à visita que este recentemente fez ao nosso País, declarou que o Brasil lutará ardentemente pela coexistência pacífica, enquanto a Polónia, apesar das diferenças de regime, preparará o plano Rapacki e se baterá pela paz entre as nações.

FRANCO E SALAZAR CHEGAM AO FIM

Já era demais. Os ditadores da Península Ibérica, que há 25 anos, vêm estreitando sob seus pés, a terra. Na Espanha, apesar da decretação de ilegalidade da greve, cer-

Crônica

«POVO GOZADO»

Um teatrólogo judeu-americano, Nochem Petestein, durante uma conversa com o escritor e jornalista A. King, disse que Shakespeare, o grande Shakespeare, nunca conseguiu ser muito popular entre os judeus, ou melhor, no teatro idiche.

— Porquê, perguntou o jornalista, os judeus são tão grandes apreciadores de todas as expressões culturais — como é que o senhor explica este fenómeno?

— Muito simples, disse Petestein. — Os heróis de Shakespeare simplesmente entendiam o público idiche.

— Entendiam?! Mas isto não é possível!

— Porque não? Pense por um momento. Tome Hamlet, por exemplo. Durante cinco atos ele fica se lamentando por causa de uma sujeira que foi feita a seu pai por um tio malvado. Cinco atos! De fato, é chato demais — esta indecisão do herói, bem entendido.

Um auditório idiche raciocina assim: ou as suspeitas dele são fundadas, e ele tem que tomar uma atitude. Ou não são fundadas, e então ele deveria calar a boca. Esta coisa que não se decide por cinco atos inteiros aborrece um público idiche ao ponto da exaustão. O herói é obviamente um "schlimazel" e não vale a pena perder bom tempo com ele.

— E isto é válido para todas as peças de Shakespeare?

— Bem... Existe uma exceção.

Tatiana BELINKY

"Nosso Povo Conquistou Verdadeira Liberdade na União Soviética"

(Fim da página externa)

No XXII Congresso do PCUS, N. S. Khruchov declarou: "O Partido continuará assegurando também no futuro o livre desenvolvimento dos idiomas dos povos soviéticos, não permitindo nenhuma espécie de limitações, privilégios ou obrigatoriedade em relação a este ou aquele idioma".

Algumas palavras sobre religião. A religião judaica não é perseguida na União Soviética. Ela se encontra nas mesmas condições das religiões ortodoxa, muçulmana, católica e outras. A lei garante a todos os cidadãos liberdade de consciência. Se diminui o número de crentes isto não é o resultado de quaisquer medidas administrativas. Trata-se de um caso completamente diferente; a concepção materialista do mundo está conquistando a predominância sobre a idealista.

Scholem Aleichem havia sonhado antigamente: "Sobre a Rússia sairá o sol, e tempos melhores virão". Estes sonhos vieram. Precisamente na União Soviética, o nosso povo, do mesmo modo que todos os outros povos, conquistou a verdadeira liberdade e a verdadeira felicidade. Mas o confessamos: é nos muito caro tudo que fez por

nós o Poder Soviético.

Sabe-se que Hitler queria exterminar o nosso povo todo. Ele conseguiu aniquilar uma terça parte da população judaica no mundo inteiro. O que teria acontecido a todos nós não fosse o Poder Soviético! Será possível esquecer, de como, no começo da guerra, apesar das dificuldades extraordinárias, os orçãos de poder soviéticos realizaram esforços tremendos a fim de salvar os cidadãos soviéticos, inclusive centenas de milhares de famílias judaicas, as quais estavam ameaçadas pelo machado dos carrascos fascistas!

Vivemos em um país, que pela primeira vez na história adotou como princípio básico da sua política nacional, a igualdade de todos os povos e raças. Na União das Repúblicas Socialistas Soviéticas não há um povo que goze de privilégios em comparação com outro povo, e nenhum povo procura para si privilégios em comparação com outro. As pessoas da geração mais velha, que viveram na Rússia antes da Revolução, provavelmente se recordam bem da situação dos judeus sob o czarismo. Mesmo segundo a estatística oficial, de cada 100 judeus, apenas 30 dispunham de

ganhos independentes. Mais da metade da população judaica se compunha, conforme a acertada expressão de Scholem Aleichem, de "pessoas que vivem do ar" (sem sustento certo). Estavam os judeus encerrados nos estreitos limites das "zonas de residência", viviam principalmente nos pequenos povoados da Ucrânia, Rússia Branca, Lituânia, etc. Agora eles vivem por todo o vasto território do país, e em tais lugares, onde no tempo do czarismo não tinham direito de residência. Somente na República Federativa Russa vivem cerca de um milhão de judeus. Eles lá vivem onde querem e se ocupam do que querem. As pessoas jovens de nacionalidade judaica agora nem sequer podem imaginar o significado de "zona de residência".

Nós nos orgulhamos de nossa pátria soviética e não permitiríamos a ninguém insultá-la. Estamos profundamente indignados por causa da constante deturpação da

verdade pela imprensa ocidental acerca da vida dos judeus na União Soviética. Com que finalidade se faz isto, no interesse de quem são difundidas as calúnias contra nós e contra nosso país?

Nós somos de opinião, que todos os que espalham invenções acerca de um "antissemitismo soviético" pretendem com isto atingir um objetivo bem determinado: a agravação das relações entre os Estados, o desvio da atenção dos povos da luta para minorar a tensão internacional, a interferência contra o estabelecimento de contatos amistosos e do entendimento mútuo entre os povos soviéticos e os povos de outros Estados. Mas é bem sabido que a mentira tem pernas curtas. A verdade abrir-se-á caminho apesar de todas as intrigas "frias".

Pedimo-vos levar nossa carta ao conhecimento da ampla opinião pública.

TV AO ALCANCE DE TODOS (O QUE TODO TELESPECTADOR DEVE SABER) Por RICARDO GOUEIA

«AS PESQUISAS DE AUDIÊNCIA»

Uma das coisas mais importantes da nossa televisão é a "Pesquisa de Audiência". Pesquisa de Audiência é uma espécie de estatística que serve, entre outras coisas, para provocar ulceras estomacais nos produtores, e para provar que determinados programas são mais assistidos do que os outros, embora ninguém os assista. Não entenderam? Serel mais explícito.

As Pesquisas de Audiência são feitas por meio de telefonemas ou visitas aos proprietários de aparelhos de televisão. Existem em São Paulo duas empresas de pesquisas de audiência — faz de conta que se chamam "KWY" e "VXZ". Se eu citar nomes

produtor telefona para todos os amigos e parentes, que naturalmente estão assistindo ao programa dele, e se não estão assistindo, dizem que estão assistindo, senão fica chato, e a pesquisa dá um índice de mais de 90% de audiência para o programa dele. Ai então, ele publica o resultado em todos os jornais — "O programa Tal e Tal". Na realidade, eles não assistem o programa Tal e Tal, porque o programa Tal e Tal é muito chato. Mas como todo mundo assiste — noventa por cento de audiên-

cia, segundo a pesquisa! — então, para não fazer feio, eles dizem que também assistem. E a audiência do programa, que antes era de 3%, passará a ser de 90%, em todas as novas pesquisas. No fundo, bem lá no fundo, o programa continua com 3% de audiência. Mas na realidade, tem 90%. Ou seja, graças às "Pesquisas de Audiência", o programa tem 90% de audiência, mas tem 3% de audiência, quer dizer, na pesquisa do produtor, porque na pesquisa da "KWY", tem 8%, e na pesquisa de "VXZ", tem 2%, mas tirando a média de tudo tem 25,75%, mas isso não importa, pois na realidade o programa tem 3%, ou seja, 90% de audiência. Entenderam? Nem eu.

די שפאנונגע פון מאדערנעם לעבן און דאס געזונט
די ענטשן מיט א מער דינאמישן לעבן וויינען אין די גרויסע ענטערן אמערסטן אויסגעשטעלט אויף שפאנונגען און פויזשער צופענוצטקייט. דאס אירעזעלע אויף דערבייך אויסצומיידן די קראנקייטן. פארקומען זיי ווי אזוי? מיט גענעלעכע פערזאנליכע אונטערזוכונגען, פונעם געזונט-צווישן מאדערנעם לעבן און אינטעליגענטער פראקטיק פון דער פאררטיגונג-מעריצין. און זייט דערויף אין סאן פאול האט עס אויפגעהערט צו זיין א פראבלעם. דאזיגן דעם מעדיצינישן ענטער פון "משקע" אויף פראסא אסאמילירט קרום. 125 טעלעפאן 31-4354. במשך דעם טאג, בינאכט טעלעפאן 807-4946. וואו אין שעה און אן דער נייטערדיקייט אינטערנירט צו ווערן, ווערט אייער געזונט צווישן עקזאמנירט פון קאפ ביי די פיס. גלייכצייטיג בא- זעט דער מעדיצינישער ענטער א "משקע-א" דעפארטא- מענט פאר קינדער, וואו עס ווערן דורך ספעציאליסטן גע- רעטארט. דר. בערנארד ראבוערנער.

Leiam e Difundam «NOSSA VOZ»

NOSSA VOZ

«UNZER STIME» — SEMANARIO ISRAELITA-BRASILEIRO
ANO XVI — São Paulo, 17 de maio de 1962 — N.º 933

Primeira Coluna Covarde Além do Mais

L. M.

Adolf Eichmann declarou a esposa que o anti-semitismo é injusto e devemos repeli-lo. Isto, depois de matar seis milhões de judeus... Permittam-me duvidar da sinceridade dessa tardia regeneração. No duro, mesmo, o que Eichmann tem é medo de morrer. Na iminência de ver rejeitada a apelação da sentença que o condenou à pena capital, procura comover os juizes e a opinião publica, fazendo-se de bonzinho e fingindo-se de arrependido.

Portanto, eu tenho o direito de ser covarde diante da morte. Eichmann, não. Quem teve o sangue frio, a crueldade, a monstruosa eficiencia de caracros de milhões de entes humanos inocentes, topou tacitamente todos os riscos de um jogo perigoso e, perdendo, deveria ao menos aceitar com dignidade o castigo de seus crimes. A vida, para ele, não valia nada, quando se tratava de mandar para as camaras de gás e os fornos crematórios homens, mulheres e crianças aos magotes; por que diabo, agora, há de considerar a sua própria vida como algo de precioso, intocavel e sagrado? Foi ele próprio quem optou, foi ele próprio quem decidiu: a vida humana é a mais insignificante das insignificancias; matar é a mais rotineira das rotinas; assim, se seis milhões de criaturas foram sacrificadas sem do nem piedade, em nome dessa concepção desdenhosa e demoníaca da vida, não entendo por que deva temer a applicação dessa sinistra filosofia a si mesmo.

Além de tudo, é um covarde. Não que eu não compreenda e justifique a covardia do homem em face da tremenda perspectiva do ultimo supplicio. Procuro colocar-me em seu lugar. Acho que diante de um pelotão de fuzilamento ou na iminência de entrar numa camara de gás, eu faria as pitoias: espernearia, berraria, choraria, imploraria desavergonhadamente clemencia...

Mas eu nunca pretendi ser heroi, nem «durão»; nunca matei nem torturei ninguém; tenho o mais supersticioso respeito pela vida humana e em nenhuma hipótese, em nome de uma ideologia politica, de um credo religioso ou de uma simples idiosincrasia pessoal, seria capaz de decidir a morte de ninguém, nem sequer do meu maior, mais rancoroso, mais implacavel inimigo. Matar, só em legitima defesa. E Deus queira que nunca me veja nessa dramática contingencia.

(Transcrito de "O Estado de S. Paulo")

Parada Militar em Tel-Aviv no 14.º Aniversário de Israel

TEL-AVIV — O 14.º aniversário da fundação do Estado de Israel, foi aqui comemorado, no dia 9 de maio, com uma grandiosa parada militar. Calcula-se que mais de meio milhão de pessoas assistiu das calçadas a parada. Como se declarou, este foi o maior numero de pessoas desde que se realizou a primeira parada no ano de 1948. Participaram da parada todas as armas das forças de Israel.

encontravam seções femininas. Avião a jato e avião de combate voaram em formação sobre o percurso feito pelas tropas de terra. Nesta parada viram-se também seções de tanques e diversos outros veículos militares. A parada teve a duração de 90 minutos.

O presidente Isaac Ben Zvi, o premier Ben Gurion e outros membros do governo estiveram na plataforma, diante da qual as forças armadas desfilarão. As festividades do "Iom Hatzmauth" iniciaram-se às oito horas da noite com demonstrações pirotécnicas e gente dançando nas ruas. Festividades semelhantes foram realizadas em todo Israel.

Ministros soviéticos e dirigentes das «Kehilath» judaicas presentes às comemorações na Embaixada de Israel em Moscou

NOVA YORK — A agência noticiosa "Reuters" informou no dia 9 de maio, em despacho de Moscou, que ministros do governo soviético e cerca de quarenta dirigentes das "Kehilath" judaicas de Moscou e Kiev, compareceram à recepção na Embaixada de Israel em Moscou, a fim de participarem das comemorações do 14.º aniversário da fundação do Estado de Israel.

A parada iniciou-se às 10 horas da manhã. Três helicópteros, sobre os quais tremulavam bandeiras israelis, voaram sobre Tel-Aviv antes da parada. A frente da parada vieram as divisões de infantaria, entre as quais também se

A agência informou que funcionários da Embaixada de Israel declararam que estavam contentes com o comparecimento dos ministros e dos juizes em Jerusalem.

Conferência Judaica Europeia Contra o Perigo do Militarismo Alemão

Unem-se judeus franceses contra a ameaça fascista

LONDRES — Desde a conferencia reunida por iniciativa da "União" na França, de representantes judeus de sete países europeus, que se realizou em Paris no dia 6 de dezembro, a delegação anglo-judia se esforçou por dar os passos seguintes na propria Inglaterra. A fim de popularizar a ideia de uma grande conferencia europeia contra o perigo do militarismo alemão.

ganizar uma primeira e ampla reunião para debater o assunto. Quartá-feira, 21 de março, realizou-se em Londres este importante encontro, ao qual estiveram presentes uma serie de dirigentes do "Circulo Operario", como Alek Waterman, A. Holand, Martin Reiner, J. Pears e L. Zaidman; um representante dos sindicatos, Jack Rosenberg; o redator da "Idiche Stime" em Londres, I. Liski; o deputado trabalhista Sidney Silverman, a Sra. N. Silverman, e o bem conhecido Dr. Lipman Kessel.

O "Circulo Operario" de Londres, por proposta da sua delegação, com Abrahão Holand, seu presidente, à frente, decidiu or-

de esclarecer a opinião publica da Inglaterra acerca da importância de tal conferencia. PARIS — Como já informamos, foi fundado na França o Comité Judaico Anti-Fascista, em cuja composição entram uma serie de organizações judaicas, como a "União", a União das Sociedades Judaicas, a União dos Ex-Combatentes, Estudantes Judeus, Associação dos Artesãos, Juventude Liberal Judaica, União dos Judeus Deportados e outras. Na semana passada, o Comité Judaico Anti-Fascista realizou um meeting, ao qual compareceram centenas de pessoas.

A palavra de abertura deste encontro coube a Ana Viner, de Paris, que discorreu sobre o perigo do militarismo alemão para a França e a Inglaterra, e asinalando a importância de que os judeus da Europa e de todo mundo façam ouvir a sua voz contra este ameaçador perigo.

Todos os oradores verberaram o caracter fascista, racista-anti-semita da OAS, salientando o perigo que ameaça a França e aos judeus franceses, e apelaram pela unidade na luta contra o fascismo e o anti-semitismo, para a defesa — juntamente com todo o povo francês — da democracia e da liberdade na França.

Depois de uma interessante discussão foi decidido preparar um apelo aos judeus da Inglaterra, assinado por conhecidas personalidades judaicas, a fim

No meeting, presidido pelo Prof. Chazman, fizeram uso da

NOTAS E COMENTARIOS

O "American Jewish Committee Toca Relejo Outra Vez

Poderia ter parecido que o "American Jewish Committee" havia modificado suas conceções das posições num sentido de moderação, dadas as suas recentes manifestações em favor do paz, contra as discriminações etc. Mas eis que em Nova York se reúne a convenção anual do A. J. C., e novamente se assiste aos costumes ataques anti-soviéticos, a pretexto de "preocupação pelo futuro dos judeus e do judaísmo na União Soviética", tudo segundo a encenação de um "apelo ao governo de Moscou" para que ponha um termo às "medidas e discriminações contra os judeus"... Isto é simplesmente lamentavel.

Podia ter parecido que o "American Jewish Committee" havia modificado suas conceções das posições num sentido de moderação, dadas as suas recentes manifestações em favor do paz, contra as discriminações etc. Mas eis que em Nova York se reúne a convenção anual do A. J. C., e novamente se assiste aos costumes ataques anti-soviéticos, a pretexto de "preocupação pelo futuro dos judeus e do judaísmo na União Soviética", tudo segundo a encenação de um "apelo ao governo de Moscou" para que ponha um termo às "medidas e discriminações contra os judeus"... Isto é simplesmente lamentavel.

Todo mundo sabe da encarnizada batalha que se trava atualmente nos Estados Unidos, entre a corrente que preconiza a solução pacifica das divergencias com a União Soviética, e a outra corrente, partidária da deflagração de uma nova guerra mundial, com os salvadores do hitlerismo e do mussolinismo atuando qual "defensores da civilização ocidental". E é num momento desses, quando em jogo está o

proprio destino da humanidade, que o "American Jewish Committee" se presta a essa nova reviravolta em sua politica, trazendo a sua triste contribuição em favor das forças de extrema-direita na Wall Street.

Na edição de hoje de "Nossa Voz", damos em versão portuguesa, a Carta Aberta, de cinco personalidades judaico-soviéticas, na qual vem documentada, com fatos e cifras, a verdade acerca dos judeus na União Soviética. "Os judeus na União Soviética não precisam de "advogados" nem de "protetores" — diz a carta. Depois de se referirem à alta porcentagem de estudantes, cientistas, especialistas em instrução superior, profissionais liberais etc., com que figurava a população judaica, em proporção com as cinco maiores nacionalidades que integram a URSS, e depois de constatarem que a religião judaica não está sendo perseguida nas republicas soviéticas, os autores da Carta Aberta chegam à seguinte conclusão:

"Nós consideramos que todos os que espalham invenciones acerca de um "anti-semitismo soviético" pretendem alcançar com isto um objetivo

Escritórios Externos de Bonn Cheios de Nazistas

VARSOVIA — Os escritórios externos da Alemanha Ocidental estão cheios de diplomatas ex-Hitleristas.

trop era Ministro do Exterior sob as ordens de Hitler.

Citando capitulos e estrofas, Richard Gyptner, embaixador da Republica Democrática Alemã apontou em uma conferencia a imprensa no mês passado que

Todas as 13 embaixadas de Bonn no Extremo Oriente são comandadas por ex-diplomatas nazistas. Este quadro inclui também Egar von Randow embaixador em Burma, membro do Partido nazista desde 1925.

Pelo menos 66 embaixadores ou enviados ocuparam postos diplomaticos ao tempo em que Joachim Ribben-

Todas as 12 embaixadas ou legações no Oriente Proximo são comandadas por ex-nazistas.

Os crimes de guerra do general nazista Adolf Heusinger (chefe do comité militar permanente da NATO, que dirige as operações de dia após dia da Nato e cujo escritorio está localizado no Pentágono), foram relembrados pelo embaixador Gyptner. Ele disse:

General Heusinger (chefe do comité militar permanente da NATO, que dirige as operações de dia após dia da Nato e cujo escritorio está localizado no Pentágono), foram relembrados pelo embaixador Gyptner. Ele disse:

Isto é certo. Está claro, portanto, qual a posição retomada pelo "American Jewish Committee", e quais os seus verdadeiros e sinistros objetivos.

"Quem pode tratar seriamente das declarações do governo de Bonn concorrentes as suas afirmações de intenções pacificas quando os autores e executores da politica guerreira do imperialismo nazista determinam o conteúdo e aspirações da politica exterior da Alemanha Ocidental e quando estão à testa do exercito da Alemanha Ocidental.

NA ALEMANHA OCIDENTAL

Matar Pessoas é Permitido, Mas Matar Animais é Proibido...

HAMBURGO (Alemanha Ocidental) — Na reunião anual da Sociedade Protetora de Animais, os delegados aplaudiram calorosamente quando alguém gritou: "Eles (os judeus) que voltam para o lugar de onde vieram".

Ele exigiu que o governo de Adenauer proibisse a matança de animais à maneira judaica. A assembleia aprovou uma resolução que exige também, que o governo adote uma lei para que os que praticarem a matança de animais à maneira judaica sejam severamente castigados.

Esta exclamação se deu quando o Dr. H. Korkhaus, vice-presidente da citada associação, falava indignadamente contra o abate de animais de acordo com o uso judaico. Ele pronunciou uma conferencia em que procurava demonstrar que matar animais da maneira como a religião judaica o

Enquanto o Dr. Korkhaus continuava falando contra a matança de animais, um dos delegados gritou, que os judeus voltam para o lugar de onde vieram. Sua observação foi aplaudida ruidosamente.

Noticiário de Todo Mundo

DISCO COM CANÇÕES JUDAICAS PELO COBO MILITAR POLONES

VARSOVIA — Para o 19.º aniversário do Levante do Gueto de Varsóvia, a fábrica polonesa de discos long-play lançou um disco com as seguintes canções populares judaicas.

A exposição foi organizada pela direção central da União dos Combatentes Pela Liberdade e Democracia, e direção central da Liga Feminina.

O Côro Central do Exército Polonês canta "Es Brent", de Mordekhai Guebrigg, e o hino judaico dos partisanos "Não Diga Nunca".

Na exposição "A mulher e a criança em Oswientchim", estão expostos muitos quadros-fotografias, filmes e documentos sobre as ações do extermínio em massa e fotografias dos carrascos fascistas de Oswientchim e Bjejnike.

A conhecida cantora polonesa Slava Pehibilska canta a canção do gueto de Bialistok "Rivkale di Chabesdlke", bem como as canções judaicas: "Ver hot az Ingale" e "Três filhas". O cantor de canções populares judaicas, ator do Teatro Judico do Estado, Chmuel Retig, canta as canções populares judaicas: "Bialistok mein heim", "Dem reben nissim" e "Bait ge mir ois a finfuntsvantsiker".

BROCHURA QUE ESTIMULA OS REVANCHISTAS GERMANO-OCIDENTAIS

O disco é acompanhado com explicações nas linguas portuguesa e inglesa, e legendas em idich, polonês e inglês. Na capa encontra-se um fragmento do monumento dos lutadores do Gueto de Varsóvia.

MOSCOU — O comentarista da agência "Novosti" comenta no "Izvestia" a brochura inglesa intitulada "Significação de Berlim". Esta brochura contém um mapa no qual a Polonia e os territórios soviéticos a leste da fronteira Oder-Nisse são chamados "territórios administrados pelo Polonia e URSS". O comentarista da agência "Novosti" considera a brochura inglesa como estímulo para os revanchistas germano-ocidentais.

EXPOSIÇÃO EM VARSÓVIA SOBRE MULHERES E CRIANÇAS EM OSWIENTCHIM

VARSOVIA — No salão da Casa do Camponês, em Varsóvia, foi realizada uma exposição que relata a tragédia das mulheres e crianças judias e eslavas que estiveram internadas em Oswientchim, o maior campo de extermínio hitlerista. A exposição se dá em homenagem ao 17.º aniversário desde que o Exército Soviético libertou sobreviventes deste campo de morte nazista.

O Poeta Israeli Arie Chamri no Brasil

Encontra-se em São Paulo o conhecido poeta israeli Arie Chamri, o qual vem do Rio de Janeiro, depois de uma viagem pela Argentina e Uruguai. Arie Chamri veio ao Brasil em missão do Departamento de Cultura da Agencia Judaica em Jerusalem.

Milhares de judeus são militantes dirigentes de órgãos centrais e locais. E isto é completamente normal, pois nas condições soviéticas o homem é apreciado não segundo a sua origem nacional, não segundo a cor da sua pele ou o idioma que fala, mas segundo a sua capacidade, de acordo com a sua atitude em relação ao trabalho, diante dos interesses do povo.

Encontra-se em São Paulo o conhecido poeta israeli Arie Chamri, o qual vem do Rio de Janeiro, depois de uma viagem pela Argentina e Uruguai. Arie Chamri veio ao Brasil em missão do Departamento de Cultura da Agencia Judaica em Jerusalem.

"Nosso Povo Conquistou Verdadeira Liberdade na União Soviética"

A agência telegráfica "Novosti", em Moscou, recebeu a seguinte Carta Aberta, assinada por cinco conhecidos militantes culturais e cientistas:

Os autores desta carta são judeus soviéticos. Nós somos pessoas de idades diferentes e de diversas profissões. Entre nós comunistas e sem-partido. Cada um de nós escolheu seu caminho na vida. Resolvemos porém conjuntamente enviar-lhes uma carta em relação com a declaração publica do senador americano Jacob Javitz acerca da situação dos judeus na União Soviética.

seros interesses particulares e sociais coincidem com os interesses de todos os povos soviéticos. O Estado Soviético zela pela população judaica exatamente do mesmo modo como pelos cidadãos soviéticos de qualquer outra nacionalidade.

União Soviética, general Jacob Kraizer, a filiada a um kolkhoz, Reveca Vichtchinkin, o escritor Ilya Ehrenburg, o presidente de um sovkhoz, Ilya Lehudin, o jornalista Henrik Zimagas, o ministro Ilya Beliavictus...

União Soviética, general Jacob Kraizer, a filiada a um kolkhoz, Reveca Vichtchinkin, o escritor Ilya Ehrenburg, o presidente de um sovkhoz, Ilya Lehudin, o jornalista Henrik Zimagas, o ministro Ilya Beliavictus...

Não é nossa intenção abrir polemica nem com o sr. Javitz nem com outras pessoas, que formulam juízos erroneos acerca da nossa vida. Discute-se, sim, quando há o que discutir. A verdade sobre a vida dos judeus na União Soviética não exige nenhuma demonstração. Portanto, a nossa carta é dirigida a todos que realmente se interessam por nossa vida.

Segundo o recenseamento do ano de 1959, a população da União Soviética era de 208.827.000 pessoas, inclusive 114 milhões de russos, 37 milhões e 253 mil ucranianos, 7 milhões e 913 mil russos-brancos, 6 milhões e 15 mil uzbekes, 2 milhões e 692 mil georgianos, 2 milhões e 269 mil judeus.

Acrescentemos a isto que os judeus representam 14,7 por cento de todos os medicos soviéticos, 8,5 por cento entre os militantes da literatura e da imprensa (escritores e jornalistas), 10,4 por cento dos juristas (procuradores, juizes, advogados), 7,7 por cento dos que se dedicam às artes (artistas, músicos, pintores, escultores), enquanto a população judaica da União Soviética representa 1,1 por cento da população geral.

Milhares de judeus são militantes dirigentes de órgãos centrais e locais. E isto é completamente normal, pois nas condições soviéticas o homem é apreciado não segundo a sua origem nacional, não segundo a cor da sua pele ou o idioma que fala, mas segundo a sua capacidade, de acordo com a sua atitude em relação ao trabalho, diante dos interesses do povo.

Os judeus soviéticos não necessitam de "advogados" nem de "protetores" de nenhuma especie. Todo observador objetivo não pode deixar de reconhecer que na União Soviética não existe absolutamente nenhuma questão judaica. Nós, cidadãos soviéticos de nacionalidade judaica, somos parte de todo povo soviético. Nos-

Nos anos de 1960-1961, o número de estudantes nas escolas superiores soviéticas era de 2.395.545, incluindo 1.479.520 russos, 243.618 ucranianos, 77.177 judeus, 63.720 russos-brancos, 53.530 uzbekes, 48.461 georgianos, etc.

Os judeus participam ativamente não só do desenvolvimento da economia, cultura e arte soviéticas, mas também na direção do Estado. No ano de 1961, 7.623 pessoas de nacionalidade judaica foram eleitas deputados aos órgãos locais de poder soviético. Encontram-se também judeus entre os deputados aos Sovietes Supremos da Ucrânia, Rússia Branca, Lituânia e outras Republicas da União, assim como no Soviet Supremo da União das Republicas Socialistas Soviéticas, como por exemplo, o ministro Benjamin Dimchitz, o heroi da

INSTITUTO CULTURAL ISRAELITA BRASILEIRO
Rua Três Rios, 252 — São Paulo
SEXTA-FEIRA, 25 DE MAIO DE 1962, AS 20.30 HORAS
COMEMORAÇÃO DO DIA DA INDEPENDÊNCIA DE ISRAEL
Grandiosa noite artística, com programa do Côro Scheffer. — Recitações de Nathan Klingler e Mendel Szejnhaus. — O filme israeli — "Caras Novas" — Palavra de abertura do Engo. Rafael Golombek
ENTRADA FRANCA! COMPAREÇAM TODOS!

NOVOS PREÇOS DE ASSINATURAS DE "NOSSA VOZ" EM SÃO PAULO
Assinatura anual ... Cr\$ 900,00
Assinatura semestral ... Cr\$ 500,00
Número avulso ... Cr\$ 22,00
NA GUANABARA E OUTROS ESTADOS
Assinatura anual ... Cr\$ 1.000,00
Assinatura semestral ... Cr\$ 600,00
Número avulso ... Cr\$ 22,00
Estes novos preços estão em vigor a partir de 1.º de abril p. p. As assinaturas em curso continuam válida até o seu término. Pagamentos de assinaturas, em atraso, a partir de 1.º de abril, estão sendo liquidados de acordo com os novos preços.